

Obsah

Pravé náboženství jako obrácení k jednotě

ve světle pravdy (Úvod) / 11

Pravé náboženství / 17

Trojice Stvořitelka / 26

Plán spásy v čase / 29

Etické implikace pravého náboženství / 34

Polemika proti manichejcům / 38

Výstavba spisu / 48

O pravém náboženství

Aurelius Augustinus / 49

1. Nesoulad mezi filosofií a náboženstvím v antických školách / 51
2. Sokratova kritika modloslužby / 51
3. Křesťanství přesvědčilo lidi o tom, o čem je Platon přesvědčit nedokázal / 52
4. Platonikové by měli následovat Platona, který by se jistě stal křesťanem / 57
5. Na rozdíl od filosofů křesťané uchovávají soulad mezi naukou a náboženskými obřady / 58
6. Božská prozřetelnost užívá všech druhů lidí k růstu církve / 60
7. Víra se zakládá na biblických událostech a proroctvích, obrací se k božské Trojici / 62
8. Víra je předpokladem nahlédnutí, jemuž slouží i hereze / 64
9. Augustinův spis chce čelit především manichejské nauce / 65
10. Proč vznikají omyly ve věci náboženství a jak jim čelit / 67
11. Veškerý život pochází od Boha, zlo naopak tíhne k nicotě / 69
12. Porušení a záchrana duše i těla / 71

13. Anděl, který padl pro svou sebelásku / 73
14. Hřích je dobrovolný / 74
15. Trest za hřích je příležitostí k nápravě / 76
16. Co přinesl příchod Božího Syna / 77
17. Starý i Nový zákon pocházejí od téhož Boha,
ačkoli mají různý obsah / 79
18. Bůh je dárcem bytí, formy a uchování ve vlastním rodě / 81
19. Zkazít se může jen to, co je dobré,
nikoli však svrchovaně dobré / 83
20. Zlem není tělesná věc, ale nenáležitá touha po ní / 83
21. Duše způsobila marnost tělesných věcí / 86
22. Pomíjivost věcí neruší krásu celku / 87
23. Zlo není substance, ani neruší krásu veškerenstva / 88
24. Léčba duše na základě autority a rozumu / 89
25. Jaké autoritě lze důvěřovat, než člověk začne
hledat pravdu svým rozumem / 90
26. Šest věků starého a nového člověka / 92
27. Starý a nový člověk v dějinách celého lidstva / 94
28. Osvícení lidé v dobách starého člověka / 96
29. Jak rozum postupuje od viditelných věcí k neviditelným / 97
30. Zákon harmonie v tělesné oblasti / 98
31. Věčný zákon, podle něhož rozum vše posuzuje / 101
32. Stopa jednoty, nahlížené myslí, přítomná v tělesných věcech / 103
33. Lze říci, že tělesné věci jednotu jen předstírají?
Neklamou tělesné smysly, nýbrž duch, který je posuzuje / 105
34. Světlo pravdy, v němž vidíme jednotu / 106
35. Volno k myšlení / 108
36. Pravda jako dokonalá podobnost jednotě / 109
37. Úcta ke stvoření namísto ke Stvořiteli / 110
38. Modloslužba vlastním touhám / 112
39. Pravda přebývá ve vnitřním člověku / 114
40. Krása tělesných věcí je patrná v jejich celku / 115
41. Také trest za hřích přispívá ke kráse veškerenstva / 118
42. Číselná struktura tělesné slasti i vitálního pohybu / 120
43. Míra prostorových a časových rozpětí vyvýšená
nad místo i čas / 121

44. Duši stvořené od Boha a ve vztahu k němu má všechno ostatní sloužit / 123
45. Sama tělesná slast i pýcha nás upomínají, že je třeba je opustit / 125
46. Milovat druhého jako sám sebe / 127
47. Co znamená být nepřemožený / 129
48. Dokonalá spravedlnost / 133
49. Také zvědavost poukazuje k poznání pravdy / 133
50. Božská prozřetelnost sestupuje na naši úroveň / 136
51. Studium Písma jako lék duše zesláblé zvědavostí / 138
52. Zvědavost, pýcha i tělesná slast mohou být upomínkou ctnosti / 139
53. Láska k prostředkům a láska k cílům / 140
54. Dobré a špatné užití přirozených darů / 141
55. K čemu se obrací úcta pravého náboženství a co uctívat odmítá / 143

Bibliografie / 149

Prameny / 149

Literatura / 154

Zkratky periodik a edičních řad / 162

Ediční poznámka / 163

Jmenný rejstřík / 164

Věcný rejstřík / 167

Rejstřík citací a odkazů / 174